

NA POTI Z DON BOSKOM

Gradivo za pripravo
na romanje relikvij sv. Janeza Boska

KATEHEZE ZA MLADE

1. NA RAZPOTJU

VREDNOTA

odločitev

MISEL

*Stori, kar moreš. Bog pa bo storil še to, česar ti ne moreš storiti.
(don Bosko)*

SIMBOL

križišče

CILJI

- SPOZNAVNI: Spoznati don Boska kot iskalca svoje poklicanosti.
- DOŽIVLJAJSKI: Doživeti veselje ob sprejemanju odločitev.
- DEJAVNOSTNI: Oblikovati smernice v svojem življenju.

PESMI

Z don Boskom, Človek sem, Zdaj sem tu, moj Bog

PRIPOMOČKI

Sveto pismo, trši listi, pisala, škarje, don Boskova slika, majhni listki, kažipot

VSTOPNO MESTO

Animator pred skupino položi sliko sv. Janeza Boska. Vsak dobi nekaj listkov in na vsakega izmed njih napiše po eno stvar, ki jo o don Bosku že ve. Po nekaj trenutkih pregledamo, kaj so napisali, in liste razporedimo po področjih ob velik kažipot, na katerem je napisano: družina, otroštvo, šolanje, delo ... Pri vsakem področju lahko dopolnimo tisto, kar se nam zdi, da je bistveno, da mladi vedo.

Ko skupaj obnovimo življenje Janeza Boska, se ustavimo pri šolanju.

Vsak v skupini je povabljen, da pove, kam hodi v šolo, zakaj prav tja in kako se je odločil za to šolo. Če so udeleženci še osnovnošolci, jih vprašamo, kakšne so njihove želje, kje bi radi nadaljevali šolanje in zakaj. Animator naj poskrbi, da pride vsak na vrsto.

Nato pogovor navežemo na don Boska in njegovo obdobje odločanja. Odlomek o izbiri poklica lahko animator pove s svojimi besedami ali pa ga skupaj preberete.

IZ ŽIVLJENJA SV. JANEZA BOSKA

Obdobje odraščanja in odločanja (1831–1835)

Leta šolanja so tekla. Janez Bosko je za svoje preživljanje moral skrbeti tudi sam. Tako je poleg študija dobil še izkušnje z raznovrstnim delom, ki je takrat zanj bilo le sredstvo za preživljanje, in gotovo si ni predstavljal, koliko teh spretnosti mu bo kot poznejšemu vzgojitelju prišlo prav ob ustanavljanju delavnic. Čevljar, kovač, krojač, izdelovalec likerjev in slaščičar ... On pa si je vendar želel postati duhovnik! Ob vsem, kar je življenje postavljalo predenj, se mu je jasnost življenjske izbire kar odmikala. Tudi za mladega Janeza Boska odločitev ni bila sama po sebi umevna in lahka. Duhovniški poklic ga je sicer privlačil, a v sebi je čutil tudi svojo krhkost in nepopolnost, ki ga je v misli na odgovorno odločitev strašila. Poleg tega ga je tudi revščina, s katero se je moral vedno znova spopadati, postavljala v dvom. Sanje, ki so sicer bile močno zasidrane v njegovem spominu, so vendarle bile le sanje. Želel si je, iskal in prosil Gospoda, da bi našel pravi nasvet, ki bi razsvetlil njegovo srce. Sprva se je odločil je bila za frančiškanski red, a Gospod ga je vodil in po modrem nasvetu prijateljevega strica se je odločil, da stopi na pot duhovništva, pozneje pa bo spoznal, kaj natančno Bog želi od njega in kje bo njegovo srce resnično mirno in srečno.

Izbira poklica

O, če bi takrat imel kakega voditelja, ki bi skrbel za moj poklic! Zame bi bil velik zaklad, a ta zaklad mi je manjkal! Imel sem dobrega

spovednika, ki me je mislil napraviti za dobrega kristjana, toda v poklic se ni hotel nikoli vmešavati. Ko sem se posvetoval s samim seboj in ko sem potem bral kakšno knjigo, ki je obravnavala izbiro poklica, sem se odločil, da bom vstopil v frančiškanski red. Če bom postal klerik v svetu, sem si rekel, bo mojemu poklicu grozil brodolom. Oklenil se bom duhovniškega poklica, odpovedal se bom svetu, šel bom v kak samostan, posvetil se bom študiju in premišljevanju ter bom tako v samoti premagoval strasti, posebno napuh, ki se je globoko zakoreninil v mojem srcu.

Zato sem naredil prošnjo k reformiranim konventualcem, položil izpit, bil sprejet in vse je bilo pripravljeno za vstop v Samostan miru v Chieriju. Nekaj dni pred časom, ki je bil določen za moj vstop, sem imel ene od najbolj čudnih sanj. Zdelo se mi je, da vidim množico tistih redovnikov, oblečenih v razparane obleke, ki so tekli eden v nasprotno smer od drugega. Eden od njih mi je prišel povedat: »Ti iščeš mir, a tukaj miru ne boš našel. Poglej vedenje svojih bratov. Bog ti pripravlja drug kraj in drugo žetev.« Tistega redovnika sem hotel kaj vprašati, a zbudil me je ropot in videl nisem ničesar več. Vse sem razložil svojemu spovedniku, ki ni hotel poslušati niti o sanjah niti o redovnikih. V teh zadevah, mi je odgovoril, se naj ravna vsak po svojih nagnjenjih, ne pa po nasvetih drugih. V tistem času se je zgodilo nekaj, kar mi je onemogočalo uresničitev mojega načrta. In ker je bilo ovir veliko in so bile trajne, sem se odločil, da bom vse razložil prijatelju Comollu. Svetoval mi je, naj opravi devetdnevnicu, med katero bo on pisal svojemu stricu župniku. Zadnji dan devetdnevnic sem v družbi neprimerljivega prijatelja opravil spoved in prejel obhajilo, nato bil pri maši in stregel še pri drugi v stolnici pri oltarju Marije Srednice vseh milosti. Ko sva se vrnila domov, sva res našla pismo don Comolla, napisano takole: »Pozorno presodita razložene zadeve; tvojemu tovarišu bi svetoval, naj odloži vstop v kak samostan. Obleče naj kleriško obleko. Ko bo opravljal svoje študije, bo mnogo bolj spoznal tisto, kar hoče Bog od njega. Naj nima nobenega strahu, da bi izgubil poklic, saj bo z odmaknjenostjo in s pobožno dejavnostjo premagal vse ovire.« Ravnal sem se po tem modrem nasvetu, resno sem se posvetil rečem, ki bi lahko koristile, da bi se pripravil na kleriško preobleko. Takoj sem naredil izpit iz retorike in potem še izpit za kleriško preobleko v Chieriju, natančneje v sedanjih sobah hiše Karla

Bertinettija, ki nam jo je po svoji smrti zapustil; sobe je imel v najemu nadžupnik, kanonik Burzio. Tistega leta izpit zaradi kolere, ki je grozila našim krajem, ni bil, kot navadno, v Torinu. Ko sem šel domov na počitnice, sem nehal igrati spretneža in sem se potopil v dobro branje, ki sem ga, to moram priznati v svojo sramoto, do takrat zanemarjal. Še naprej pa sem se ukvarjal s fanti, zadrževal sem jih s pripovedovanjem, prijetnim razvedrilom in petjem cerkvenih pesmi. Še več, ko sem opazil, da so mnogi že postali starejši, a so bili zelo nevedni v verskih resnicah, sem se potrudil in jih učil tudi vsakdanjih molitev in drugih zelo pomembnih stvari za tisto obdobje. To je bil neke vrste oratorij, v katerem je bilo okrog petdeset dečkov, ki so me ljubili in me ubogali, kakor da bi bil njihov oče.

(Spomini, str. 53–55)

Po prebranem ali s svojimi besedami obnovljenem odlomku si lahko pogledamo še izsek iz filma o don Bosku.

ODLOMEK IZ FILMA

*Don Bosko*¹: od 0:24:20 do 0:27:45

*Janez, fant, ki je sanjal*²: od 0:34:28 do 0:36:25

POGOVOR

- Kateri so koraki Janezovega odločanja na poti do pravega poklica?

Animator pogovor naveže na udeležence in jih izzove:

- Ali se mi je težko odločati?
- Katera je bila najtežja odločitev do sedaj?
- Kdo mi pomaga pri sprejemanju odločitev?
- Kakšno mesto ima pri odločitvah Bog?
- Don Boskova poklicanost je bila služenje mladini. Si ti že prepoznal svojo poklicanost?

S poklicanostjo ne označujemo samo *izbire poklica*, ampak ima

¹ Lodovico Gasparini, režija, *Don Bosko*. Ljubljana: Salve. DVD, 200 min.

² Giuseppe Rolando, režija, *Janez, fant, ki je sanjal*. Ljubljana: Salve. DVD, 45 min.

širši pomen. Slediti poklicanosti pomeni odkriti svoje poslanstvo in smisel življenja ter si v skladu s tem načrtovati življenjske usmeritve.

OZNANILO

☞ *Nekdo je stopil k njemu in rekel: »Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« Dejal mu je: »Kaj me sprašuješ o dobrem? Samo eden je dober. Če pa hočeš priti v življenje, se drži zapovedi!« »Katerih?« mu je rekel. Jezus je dejal: »Ne ubijaj! Ne prešuštuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Spoštuj očeta in mater! In ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Mladenič mu je rekel: »Vse to sem izpolnjeval, kaj mi še manjka?« Jezus mu je rekel: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« Ko je mladenič slišal to besedo, je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. (Mt 19, 16–22)*

Mladenič je želel recept za večno življenje. Jezus mu ga je dal. Naročil mu je, naj izpolnjuje zapovedi. Ko mu je odgovoril, da to že dela, mu je Jezus predlagal, naj naredil korak naprej in vse, kar ima, proda, da ubogim in hodi za njim. Njegovo osebno povabilo, naj se odpove vsemu in hodi za njim, pa ni obrodilo sadov. Mladenič se ni mogel odločiti za naslednji korak, čeprav je imel željo po nečem več.

Želja pa včasih ni dovolj. Potrebna je odločitev, in ko se za nekaj odločimo, je potreben tudi napor in odpovedovanje.

Kaj si misliš o tem mladeniču? Je bil Jezus do njega prestrog? Kaj bi naredili ti?

DEJAVNOST

Vsak udeleženec dobi list in pisalo. Animator jih povabi, da nanj narišejo svoj kašipot ter ga dopolnijo. Na puščice naj napišejo, kaj si v življenju želijo doseči in kako bodo to storili. Dopíšejo lahko tudi osebe, za katere vejo, da bi jim pomagale pri uresničitvi njihovih življenjskih poti, ali pa si vsaj želijo, da bi jim.

MOLITEV

Na sredini sta sveča in križ. Po znamenju križa animator prebere molitev.

Triintrideset let si živel na tej zemlji.

To ni bilo zadosti.

Nisi mogel ljubiti, kakor ljubi mati – zato potrebuješ matere.

Nisi mogel skrbeti za družino – zato potrebuješ očete.

Nisi mogel pomagati bolnikom naših dni –

zato potrebuješ zdravnike in bolniške sestre.

Nisi mogel našim sodobnikom lomiti Kruha življenja –

zato potrebuješ duhovnike.

Potrebuješ nas vse, da na tem svetu dovršimo, kar si ti začel.

Potrebuješ nas, da delaš čudeže:

čudeže tehnike in znanosti,

čudeže služeče ljubezni in dobrote, čudeže miru ...

Tudi po mojem srcu in po mojih rokah,

po mojem razumu in po mojem delu

hočeš narediti svet bolj človeški –

kajti pri srcu ti je današnji svet,

ljubiš moje sodobnike.

(Alfonso Pereira)

Udeležence povabimo, da okoli križa položijo svoje kažipote ter s tem svojo življenjsko pot in pripravljenost na hojo za Njim izročijo Bogu. Zaključimo z molitvijo *Pod tvoje varstvo pribežimo* in pesmijo

 Zdaj sem tu, moj Bog.